

cōtra vos. nec pmissiōe diuicia
rū. nec illectōe delcācōnū. nec ābi
dione honorum. nec cōminacōne
penarū. **Heb. xi.** Sancti p fidem
vicerūt regnā opāti sūt iusticiā
adepti sūt repromissiōes p. **Jo-**
quinto. hec est victoria que vincit
mūdū fides nā. sic ergo conclusus
est sermo quo discipulos cōfor
uit. **Ca. xvij.**

Hec locutus est ihesus. **Ec**
hic incipit verbi mani
festatio p oracōis suf
fragiū quo suis manifestat. **Di**
uidit autē in duas ptes. In qua
rum pma ad vtilitatem suoz a
p̄re petit sue claritatis maifesta
cionē. In secūda autē per quos
ista manifestatio faciēda est pe
tit sctitatis cōfirmacōez ibi: ma
nifestaui nomē tuum hominibus:
In pma harū dicitur quatuor
In quoz pmo ponit id qd ptinet
ad oracōis deuocōem. In secūdo
ponit petiti exp̄ssionem. In tercō
meriti ppter quod exaudiēd? est
allegacōem. In quarto redit ad
instātem apud p̄rem oracōem.
In pmo horū tangit sex. in qruz
pmo tangit qd ptinet ad istius
cū p̄cedentib? ordinis cōtinuitatē
dicēs: hec: ad erudiciōem samita
tis a p̄ncipio sermōis vsq; huc
locut? est ih̄s: auctor salutis. **pu**
biorū. xxx. Omnis sermo dñi cli
pe? igitus ē sperantib? in se. s̄
quia ōne qd docet sermo d̄inus

impetrandū est p deuocōis ora
cōem. Ideo vt exemplū det vobis
recurrat ad oracōez vt ea que do
cet impetrētur. Et ideo sequitur
(**Et eleuatis ocul? ac**) qd ē secū
dum ad oracōis ptinens deuocō
onē. subleuacō em oculoꝝ deuocō
onē in orante p̄tendit et fiduciaꝝ
impetrādi et directōez int̄cōis.
De pmo Tren. iij. **Leuemi?** corda
nostra cū manib? in celum. **ij. pa**
lipo. xx. **Cuz** ignoram? quid age
re debeam? hoc solū habem? resi
dū vt oculos nr̄os dirigam? ad
te. **De secūdo** scz impetrandi fidu
cia **Job. xi.** **Ihesus** sursum eleua
tis oculis in celū dixit pater gr̄
cias ago tibi quia exaudisti me
ego autē sciebam? qz semp tu me
audis. **Ps.** **Ad** te leuaui oculos
meos qui habitas i celis. **De ter**
cio autē dicit in psal. **Dirigatur**
oratio mea sicut incensum in cōspe
ctu tuo eleuacō manūū mearū sa
crificiū vespertinū. **Contrarium**
autē videt p illud **Job. xxij.** qui
inclinauerit oculos suos ip̄e sal
uabit **Luce. xvij.** **Non** leuabat ocu
los suos leuare ad celū. **Pz** ad h̄
dicendū q aliud est in oracōne
peccatoris et in oracōne saluatoris
et in oracōne viri iusti. p̄ctōr em
indignitatis sue sibi cōsciūs non
p̄sumit q ad locū sanctitatis re
spectū statim dirigat et ideo hū
liter vilitatem suam recognoscē
to oculos dep̄mit. **ij. pal. vltio.**

Non sum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniquitatum meorum. In oratione autem saluatoris dignatio est pro suis orat et ille ad locum dignitatis respiciens suos dirigit quos etiam presidio orationis extollit Job. xl. Et in gloria speciosis induere vestimentis et in sublime erigere. In oratione autem iusti humiliatio sui est in corde et in oculis respectus fiducia qui procedit ex confortato corde et ideo utrumque est in illo laudabile. Dan. xiiij. Busana fides suscepit in celum erat enim cor eius fiducia habens in domino. hoc est ergo subleuatis oculis in celum (dixit Pater) hoc est tertium istius partis in quo adulti nomine patris orationem incipit ut ostendat quoniam omnia patri et liberalitati patris attribuit. Math. vi. Pater noster qui es in celis. omnia enim que petit in voto patris constituit. Math. xxvi. Non mea sed tua voluntas fiat. patris enim nomen consonantiam sonat cum orante. Sap. xvi. Obstantiam tuam et dulcedinem tuam quam habebas in filios ostendebas et voluntati vniuersi cuiusque deseruiens ad quod quisque voluit conuertebatur. quia pater dulcedinis et pater gratie omne petitum ad voluntatem et utilitatem conuertit filiorum (venit hora) hoc est quartum quod est impletio congrui temporis ad

exaudiendum. iam completis sacramentis que ad huius impleri debuere diuina presumptione non est autem hec fatalis ut in antehabitis dictum est. unde Glossa dicit Venit hora quam tecum constitui. Ysaie xlix. Tempore placido exaudiui te et in die salutis audiui te etc. Psal. Benedices corone anni benignitatis tue (Clarifica filium tuum) hoc est quintum istius partis ut filius clarificetur cum autem in se huius diuinam naturam clarior esse non potest et secundum naturam assumptam plenus claritate gratie ab instanti conceptionis extiterit sicut Iohannes primo dicit Vidimus gloriam eius gloriam quam vngenti a patre plenum gratie et veritatis oportet quod hoc claritas quam petit petatur ut fiat ab hominibus et hoc duobus modis. vno modo ut et membra mystica eius clarificentur ut tam claro capiti congruat et secundo ut claritas nominis filii tam huius humanitatem quam huius diuinitatem eius omnibus manifestet. De prima claritate dicit Iohannes xiiij. vbi vnus membrorum extra congregationem fidelium tanquam putridum et fetidum eiecitum est nunc clarificatus est filius hominis. De secunda claritate dicit Iohannes xiiij. venit hora ut clarificet filius hominis hoc enim dictum est quoniam gentiles notitiam christi habere desiderabant. De utroque ergo istorum modorum dicitur: Clarifica filium tuum:

Sextū autē et vltimū est istū? p
 tis quod adiūgit (vt fili? tuus)
 dictis modis clarificatus et in no
 tidā multoz et puritate mēbroz
 (clarificet te) qz in hoc ecā i cre
 dentib? tu eleuatus eris ita q no
 men p̄ris quo michi pater es oī
 bus in me clarū apparebit et sic
 a claritate mea pcedatur in tui
 nomis claritatez. **ij. Cor. iij.** In
 eandē ymaginē transformam a
 claritate in claritatē tāq a domi
 ni spiritu. **V**idēt autē contrarium
 hui? qd dicit **Joh. v.** Claritatez
 ab homib? nō accipio. adhuc at
Joh. viij. Ego glam meaz nō q
 ro est qui qrat et iudicet. **S**z ad
 hoc dicendū q nō qrit claritatez
 q procedit vel pcedere potest ab
 homib? qz hoc est vana. nec que
 rit gloriā humanā qz hoc est va
 mor. s? querit claitatē vt de? glo
 rificetur vel clarificet qz hoc ē ve
 ra. est em dignus de? vt sic clar
 ficet et quiet gloriā deit i omib?
 simb? terraz deus glorificet qz
 hoc p̄tinet ad dei cultum **Thob.**
xij. Luce splendida fulgebis et
 ones fines terre aduabūt te **Ysa**
ie. lx. **E**nt dñs in luce sempitnā
 vt de? tuus in gloriā **H**ec hic i
 duat qstio de orante oracōez istā
 nō em est orare nisi indigetis. fi
 lius autē qui est dīma p̄sona nō
 lo indiget **H**ec forsan dicat ali
 quis qz x̄ps s̄m humanā naturā
 orauit. **A**dhuc vidēt q non erat

suum orare qz ecāz x̄ps s̄m hūa
 nā naturam omib? hoīs certus et
 plen? fuit et illius nō est orare. s?
 pot? gr̄das agere **A**dhuc autē
 orās est inferior eo quē orat. fili
 us autē nō est inferior patre et sic
 status orantis nō fuit x̄pi stat?
 vt noster. **S**i forte aliq̄s dicat
 q humana natuā in x̄po orauit
 hoc om̄ino est incōueniēs qz ab
 illo non potuit clarificari in fide
 hominū. fides enim nō est nisi de
 dīm̄is. **A**dhuc autē p illā non fu
 it pater in noīe p̄ris clarificat?
 qz pater est filij pat? i natura di
 uina. **A**d hoc dicēduz q fili? s̄m
 q erat in hūana natuā fecit hāc
 oracōem. **A**d p̄mū ergo dicendū
 q in se filius nō indiguit nec ecā
 am indiguit in nobis s? nos idi
 guim? vt in fide nostra clarifica
 ret? et hoc p nobis petuit hoc em
 nō adhuc a p̄re habitū fuit **A**d
 aliud dicendū q x̄pus s̄m q hō
 statum habz orantis et s̄m q de?
 statū habz cū p̄re exaudiētis **E**t
 sic patz q orauit et oracō potuit vt
 tā s̄m naturaz diuinā q s̄m hu
 manā mūdo clarificet et sic patz
 solucio ad totū (**S**icut dedisti ei
 ptatē om̄is carnis) hic secūdo
 ponit petiti exp̄siōez et tāgit tria
 formā qua petit et petitū et petiti
 determinacōez. formā tāgit cum
 dicit: sicut dedisti ei: filio ab eter
 no: ptatez om̄is carnis: hoc est o
 m̄is hominis qui ē caro sic et ipse

fili? iō caro fact? ē vt ptās regin
ei? a claitas ei? sit in eis. p̄s. **Po**
stula a me a da-ti. gē. here. tuaz
a pos. tuaz terminos terre. **Fra**
trib? enim p̄ om̄ia voluit simila
ri quib? erat claritas eius mani
festanda. **Deb. ij.** qz pueri cōica
uerunt carni a sanguini a ipse si
milis p̄cipauit eis dēvt p̄ mortē
destrueret eū qui hēbat mortis i
perū. **Sic** ergo eterna p̄destina
cōe filio hōis dedisti ptātem om̄is
carnis vt regat eos a legē ponat
eis. p̄s. **Surge** dē? iudica terraz
q. tu. hē. in o. gentib? **Queritur**
autē quare dedit ei ptātem om̄is
carnis pot? q̄ aie. **Ad hoc** dicen
dū qz caro defectibil? causa est cor
rupcōis a iō in carne reducta ad
graciā maior apparz virt? grē
vñ sensus ē: sicut dedisti: eterna
p̄destinacōe ptātem grē fidei: o
m̄is carnis: qz caro q̄ p̄cipū est
a cā om̄is corrupcōis reformaf.
ideo em̄ sic dictū ē supra p̄. ca. dē?
verbū caro factuz ē vt homo caro
reformaret ad deū a verbuz caro
fcm̄ descēdit vt caro p̄ verbū ascē
derz in deo. **Sicut** ergo dedisti ei
ptāte hāc iā in ordine p̄destina
cōis ita ipse a ope a manifestaci
one (vt oē qd̄ dedisti ei) sibi cēdū
in fidei deuocōe (det eis) p̄ meritū
fidei (vitā etnā) ita qz nō solū in
iudea not? sit. s; ab ortu sol? vsqz
ad occasū laudabile nomē ei? si
at **Mat. xi.** **Qia** in tradita sunt a

p̄re meo **Mat. vl.** data ē mi. oīs
po. in. ce. a in. fra. a iō. stati. seq̄tur
ibidē **Cūtes** docete oēs gētes ba
ptizātes eos i no. p̄ris a fi. a s. s.
Et iō obiāūt h̄ qd̄a. qz si data ē
iā filio vt testātur autoitates iā
inducte tūc videt frustra orare vt
dēt. **Ad hoc** at̄ n̄l difficile ē r̄ndē
qz ab eterno p̄ p̄destinacōez deo
hōi datū n̄l p̄hibet a p̄re vt mai
festetur a impleat in effectu. **ysa**
ie. xlix. **Parū** ē michi vt suscipies
michi trib? iacob a feces isrl? cū
tēdas. dedit te in lucē gentium vt
sis salus mea vsqz ad extremuz
terre. **Joh. xij.** **Oīa** dedit ei p̄ in
man? p̄s. **In** manu ei? sūt oēs fi
nes tre. **Est** at̄ aueniēs om̄i bono
regi vt suis bñfaciat a suos viuifi
ciz. **Lu. xxij.** q̄ ptāte h̄nt inf̄ eos
be. w. a iō dicit qz om̄ib? suis det
vitā eternā nūc in cā a in futuro
in rei p̄cepōe. **Jo. x.** **Ego** veni vt
vitā hēant a abū. h. a ibidē **Ego**
vitā eternā do eis (h̄ ē autē vita
eterna) hic tāgit petiti declaracō
nē. **Est** autē hęc vita eterna p̄ cau
sā a s̄bam (vt cognoscāt) cogni
cōe grē hic a glē in futuro (te so
lū v̄z deū). **Cognitio** ei lumis ē i
tellectiui q̄ cognitio v̄l grē vel
glē ē nō p̄t eē n̄ affectiua a h̄ ē co
gnitō amati. **sap. xv.** nōsse te est
sumata iusticia a scire iusticiaz
tuā a veritatē tuā radix ē immōr
litanis. viuere ei vita intellectu
ali ē cognoscē h̄m adū. p̄pletum a

hoc nō est nisi in fūno vero a i fū
 mo bono. sap. vi. Diligite lumen
 sapiēcie vt i perpetuum reguetis
 qz lumē sapie reges facit pfectos
Dicit autē te solum dē vt notef
 q intelligibile in q vūit p cog
 mōez est in cōmunicabile a hoc
 est de? quia nullus alius est deus
 p sūstāciā a si ptiapatiue siue
 nūcipatiue deus dicitur. ptiāpa
 tue vt scā. p s. **E**go dixi dñ estis:
Priapatie autē vt prelati. **E**xo.
 vij. **C**onstitui te deū pharaonis.
 opinatē vt p dola. p s. **O**mnes dñ
 gētū demonia. null? ergo istoz
 est in quo vūit vita eterna. h so
 lus deus per sūstāciā est in q vi
 uit a ideo dco exclusiua excludit
 racōnez essēcie a ideo filius a spi
 tussand? nō excludunt in qbo si
 cut in prē vūit. a qā tale lumen
 est vite lumē. ideo dicit. p s. **D**ñe
 apud te est fōs vite a in lumine
 tuo videbim? lumē **D**icit etiā ve
 rū deū quia alij dñ nō sūt veri dñ
 p sūstāciā. h aliq nois cōmuni
 catione p partiāpationem vel nū
 cipationem v l hūani erroris opi
 monez. ij. **C**oz. viij. **S**i qdē sūt
 dñ multi a dñi multi siue in celo
 siue in terrā. nob tñ vnus deus a
 nos per ipsū **V**l dicit vtz deum
 qā ipē est veritas ipa in q stat vi
 ua cōgnō itellāis. sic dicit. **J**o
 hānis. xiiij. **V**os autem videbi
 tis me quia ego vūo a vos vūue
 tis. hoc autem cōgnō est alta ad

miracōne. firma veritate. puā eo
 q nullū habet cōtrarium a tal co
 gnico siue theoria siue cōtemplacio
 felicitas ē. etiā h m phos **H**ec er
 go visio qntū h haberi pōt est vi
 ta grē a causa glorie i futuro. **I**n
 futuro autē qn pfecte habebit ē
 vita glē. quia p cōcerto in oracōe
 xps hālit loquit de hac vita grē
 per manifestacōnem dñi a in cō
 municabil a veri nominis mani
 festadi. **O**biūit tñ quidam qre
 hāc pfectōnem nō ponit in dilcō
 ne cū dilectio discernat inf filios
 regni a filios pdicōnis **E**t dicit
 q dilectio nō distinguit inf viā
 a priam: quia tā in via q in priā
 manet caritas **C**ognico autēz di
 stinguit: quia cōgnico vie ex pte
 est. cōgnico at priē ē pfecta a de
 illa dicit q loquit h. h pemit? in
 chilyalet. quia tñtomagis debz
 dici dilectio vita eterna qnto ipa
 pfectior in via a in priā **E**t ideo di
 cēdū q alia est causa: h scz q di
 lectio semper est circa aliquid qd
 est ante ipm **D**ilcōnis amorem
 a hoc ē qā ē circa cognituz a ideo
 dilectio cōseqtur a est modus tā
 lis cōgnicois propt qd sūstāciā
 btitudinis esse nō pōt. h effectus
 qdcm cogniti. sicut a ipa dilecta
 cio est mod? quidam cognoscen
 tis circa cognitum **I**n eo em qd
 cognoscit esse sume conueniens:
 diffundit natura cognoscentis
 circa ipm cognitum a floret tota

in ipso et delectat et sic delectatur
opacōe nō impedita hoc est ergo
quod dicit (Et quē misisti ih̄m cru
stū) In vtraq; natura vnaz p̄so
nam. quāuis em̄ hec agnitiō nō sit
b̄titudinis tñ est sūme iocū dita
tis videre eū p̄ quē factum ē op̄
redēptōis. p̄. Det. p̄. In quē desi
derāt angeli p̄spicere tñ sine p̄iu
dicio puto ego q̄ s̄raliter petat co
gnitiōem. hoc est manifestacōez
dei in cognitiōe fidei fieri et nō in
cognitiōe eius q̄ missus est in no
mine p̄ris ih̄u xp̄i in mūdo fieri
q̄ hec cognitiō p̄ causā est vita
eterna sic dictum ē. q̄ aliter vix
cōtinuari potest s̄ra nisi hoc pete
re intenderz. hoc est ergo quod dicit.
Apo. viij. Agnus qui in medio
throni ē reget illos et deducet eos
ad fontes vite aquarū. Dicit autē
ih̄esu q̄ hoc nomē est dei in h̄ie
p̄ficiētis salutē. **Abba. iij.** ego
autē in dño gaudebo et exultabo
in deo ih̄u meo. xp̄s autē nomen
vndōis est et dicit h̄iem in dñi
tatis vndōe punctū et delibutū
q̄ in h̄mie illo sacramēta vndi
ōis cōfecta sūt in quib; ē medi
cina p̄ctōz. p̄s. Vixit te de; de;
tu; oleo leticie etc. Cognitiō autē
p̄ris cui; nomen āte non multis
innocuerat qui sol; verus de; est
pellit p̄olatiam. Cognitiō autē
ih̄u xp̄i medicā cōficiētis vndi
ōnes quo vulnera p̄cti sanātur est
causa vite eterne in mūdo. hoc pe

tit manifestari s̄raliter fili; scōz
meā opimōnē. tamē alia lectura
eciā expoita est et lector teneat q̄c
quid voluerit (Ego te clarifica
ui) hic tercio meriti p̄pter quod
exaudiend; est et clarificandus po
nit allegacōem (opus cōsumāui
quod dedisti m̄ vt facerē) Opus
autem istud fuit doctrinā fidei et
cōfirmacōe p̄ exemplū et probati
ue p̄ miracula. Aliud autem in q̄
fuit opus in redēptōe p̄ passio
nem et in quo fuit cōsumāciō. et
ideo duo dicit. Ego per m̄psuz
clarificāui te verbo erudicōis et
exemplo virtutis et demonstra
cōe dñe potestatis in n̄āculis (su
p̄ terrā) q̄ in celo semp clar; fui
sti et sup̄ terraz fuit tui ignorācia
et ideo claritatis tue semināui se
mina. ij. **Cor. iij.** q̄ dixit de tene
bris lumē splēdescere illuxit in cor
dib; n̄r; ad illūnacōez scie clai
tatis in faciez xp̄i. **Gen. p̄.** diuisit
de; lucē a tenebris. appellauit lu
cē diē et tenebras noctem. Opera
cōsumāui hoc est redēptōis
adduxi. **Joh. xix.** Cum accepiss;
acetum dixit cōsumātū est. **Ysa
ie. x.** Cōsumāciō abbreviata inū
dabit iusticiā. dicit autē: cōsumā
ui: q̄ iā in p̄xio cōsumādū fuit. q̄
ex maxia dilectōe et p̄ris et redēp
tōz vsq; ad crucē obediuit q̄ de
disti m̄ p̄ obediāz dedisti facend;
Phil. ij. Factus est obediens vs
q; ad mor. mor. at cru. **Jo. xij.**

Cum dilexissz suos qui erant in mūdo in finē dilexit eos. omnia ergo pfecta. **Deo** obicit qz si ipse clarificationem dīni nominis pfectū tūc frustra orat a prē eā pficiendam. **Ad hoc** autē dicendum ē qz xps pfectū in apostolis et paucis credentibus qui sūt quasi future fidei in gētibus semina. s; orat pficiendā i toto mūdo p apostolos et discipulos fundatores eccāaz. **Adhuc** autem obicit si xps omni no qd meruit ab instāti meruit cōceptōis a quo vir pfectus grāa et etate fuit. tūc nichil pdicando et moriendo videt meruisse et sic frustra allegat hic meritū. **Ad h** autē dicendum qz xps cū omni actu et cū omni verbo et passione sua meruit quous nō de non debito sibi: debitū faceret pdicando et paciendō et tamē qd vna racōe debitū fuit multis racōibus debitū fecit qz nisi ita dicatur tūc nullus homo meretur nisi pmo actu meritū sui quo de non debito sibi debitūz facit. **Nunc** autē secūdo et tercio et deinceps actibus facit id qd prius erat debitū multis racōibus meritorū debitū efficiatur. **Quidā** autē dixerūt qz pdicando et paciendō meruit de congruo et nō de condigno qd dictum est falsū. qz ita condignum erat s; op? sicut pmo (et nūc claifica me etc). **Ecce** nūc quarto redit ad instāciam petitiōnis docens exemplo quod dixit

Luc. xviii. qm oportz semp orare et nō deficere. dicit autēz duo scz petitiōem dicēs: clarifica me: per manifestacōem grē et glorie sic antedictū est (apud temetipsum) collocādo me in dextera tua et hoc hominibus innotescēdo p̄s. **Dixit** dominus dño meo sede a dextris meis vel claritate clarifica: apud temetipsum: quo apud te erā et sū eglis tibi et hoc clarē hominibus? unde (claritate quā habui) qz etiam et sum verbum et ars tua in qua sunt pulchritudines grē et glē respicētes et hāc claritatē habui apud te (p̄usq; mūd? fieri) qz ad hāc claritatē sicut ad exemplar mundum pfecti: creando. disponendo. ornando. ppagādo et gubernādo i esse nature grē et glorie. hāc autē claritatē clarificare ē filij et patris et spūs sancti mundo pdicare et ad credendum inducere et hoc ē qd dicit p̄s. **Ex** vtero an lucifer genui te in splendoribus sactorūz **Judic. v.** Qui diligūt te sic sol i ortu suo splēd; ita rutilēt. sic ego candor lucis eterne lucebit in cordibus fidelium vt ones clari efficiantur. **p̄. Cor. xv.** Alia claritas solis alia lune alia stellaz. stella autē a stella differt in claritate. **Obicitur** autē qz xps in tali oratione videt aliquid petere deo pri quod omniō superfluum est qz ipse nullo indigz et sibi omnia pot cōcedere. **Ad hoc** dicendūz qz deus

nullo in se indigz sed nos sic est
clarificatio sui nomis hac autez
nos indigem? Ad hoc autē qd
dicit qd ipse sibi potest cōcedere.
Dicēdū qd ex pte sua hic nō indi-
g3 oracōe adiuuari. s; ex pte nra
adiutū maxime a ab illa pte ex
oracōe xpi de quo dicit **Job. v.**
qd in ōnibus exaudit? est p sua
reuerēcia (**M**aifestaui nomē tu-
um) hic incipit pars in qua petit
p apostolis a se electis quib? qz
duo petit **I**n duas ptes diuidit
p̄mo nāq; aplis a p aplos in cū
credentib? petit in grā cōseruacōe
nē. secūdo aut in glā btificacōez.
ibi: **D**r quos dedisti michi volo
vt vbi ego sum: **A**dhuc autez p
or haz diuidit in duas ptes **I**n
qz p̄ma petit p aplis q sunt q̄si
semen salutis **I**n secūda aut pe-
tit p eis qui credituri sunt p apo-
stolos ibi: **N**on p eis tm rogo:
Adhuc p̄ma haz p̄cū diuidit i
tres **I**n quaz p̄na allegat racōes
exaudiēde oracōis **I**n secūda po-
nit specificacōez sue peticōis q̄tū
ad cōseruacōem in bono **I**n t̄cia
determinacōez de p̄racōis q̄tum
ad p̄seruacōez a malo. secūdum
ibi: p̄ scē serua eos: terciū ibi: cū
eēm cū eis: racōes autem exaudi-
ende orōis sūt q̄tuor: p̄ma sumi-
tur ex sermōis xpi cōseruacōe q̄e
p̄doncitat̄is studi; p̄pter qd sunt
in bono cōseruādi. secūda sumit̄
a merito fidei. tercia sumit̄ a me-

rito virtutis. q̄ra sumit̄ a necita-
te desolacōis qua iā solacia cōser-
uātis destituūtur. **I**n p̄ma haz
racōnū sūt tres p̄pōsiciones q̄ sūt
de p̄prietate bene studi; cū in di-
uinis scz quaz p̄ma dicit qd ad
manifestacōem fuerūt boies p̄do-
nē. secūda qd ad intelligēduz a
deo pati. tercia qd ad cōseruāduz
cōmissa tenaces fideles a obediē-
tes **I**n hijs em opatiua discipu-
loz cōsistit dispositō. **D**icit ergo:
manifestaui nomē tuū: **N**omen
sic sepe dictū est d̄r qd notā facit
a idō nomē eandē facit implicite
noticiā quā diffinico facit explicite
a iō sc̄sus est. **E**go p meipsum
manifestaui erudiēdo verbo. cōfir-
mando exēplo. p̄bando miraclo.
inspirādo spiritus sc̄i. dōnis. p̄mō
strando reuelacōis luce: nomen
tuum: hoc est noticiam tuam qz
licet vt es deus vmbra liter essez
ante hoc notus in iudea tamen vt
pater a diuine generacōis au-
tor per me es manifestatus **M**a-
thēi. xi. **N**emo nouit patrem ni-
si filius a cui voluerit filius reue-
lare **J**ohan. p̄mo. **V**ingentus
filius qui est in sinu patris ipse
enarrauit: manifestaui autē (bo-
nimibus) racionabilibus a rāci-
one vtentibus qui se homines
ad ymaginem tuam creatos ex-
hibebant **E**ccl̄asticā. xvij. **D**eus
de terra creauit hominem a sc̄oz
seipsum vestiuit illum virtute:

Alij em̄ se canes exhibebāt latrā
 tes extra me vel porcos luxurijs de
 ditos quos demōēs a me intraē
 sunt pmissi **Matth. viij.** Et idō il
 lis secreta noticie tue et sancta nō
 cōmisi **Matth. viij.** Nolite sandū
 dare camb? et margaritas noli
 te spargere an̄ porcos. s; hominib;
 om̄si qui lumē intellect? colunt
 cū quib? sapiēcia tua eē delcāt.
Prou. viij. Ludēs in orbe terraz
 et delicie mee eē cum filijs homin.
 (Quos dedisti michi de mūdo)
 Secūda est ppositio in qua no
 tatur qd ad intelligēduz a dō fu
 erunt patris dicit dno. scz patris
 ad hoc donacōez et pris in donā
 toptatem et ius dicit ergo: quos
 dedisti michi: **Job. vi.** Remo
 nit ad me nisi pat̄ meus traxerit
 eum: intus cor ad intelligēdum
 apiendo et disponendo. ppter hoc
Jac. p. dicit Pater luminū qd si
 cut dicit **Dyonisi.** Ois pcessio lu
 minis a patre luminum ad nos
 et in nos pueniēs replet nos it?
 et congregat om̄ia interiora nostra
 ad lūnis informacōez et sic tra
 hit nos ad filium q̄ est splendor
 glorie pris vt dicit **Heb. p.** et sic
 p filium ouertit nos et vnit i sim
 plicitate pris et sunt verba **Dyo
 nisi** hec om̄ia a prē mota manife
 stacōnis luminuz pcessio in nos
 optime et large pueniens nos re
 plet et cōgregat et cōuertit ad pa
 tris vnitatē et deificaz sup simpli

citatē sic ego pater dat eos filio
 et p prēm ouertitur ad filiū pfa
 ie. viij. **Eccē ego et pueri mei q̄s
 michi dedit dñs.** qua autē ptate
 dederit sibiūgit cū dicit (tūi erāt)
 eterna pdestinacōe et pparacōe
 (et) ex illo thesauro (michi eos
 dedisti) tanq̄ semen future ecclie
 vnde crescat tibi magna fruges
 fidelū. dedisti autēz fm pntis iu
 sticie ouersionē ad me **Ysa. p.** mi
 si dñs reliq̄sset nobis semen fic
 sodomia facti essemus. sic ergo de
 disti michi istos de tuo abundā
 tissimo thesauro pdestinacōez vt
 implerē totū orbem semine ver
 bi tui **Ysa. xvij.** Qui ingredun
 tur impetu a iacob florebunt et ger
 minabit israel et replebūt faciez
 orbis semine: dedisti ego eos mi
 chi: in tēpore hominū quos tecū
 possedi in pdestinacōis eternita
 te et dedisti michi eos de mūdo
 tanq̄ delibacōem de massa corru
 pta (et sermonē tuū seruauerūt)
 an̄ sermōez auditū tenaciter in
 memoria sine obliuioe fideliter
 intelligēdo sine errore obedient
 et plendo in ope sine pcti prauita
 te. De pmo dicit in psal. **Medi
 tabar in mandatis tuis q̄ dilexi
 nimis.** De secūdo. **Thimo. ij.**
Intellige que dico. dabit ei tibi
 domin? in om̄ibus intellectū. De
 tercio in psal. **Seruauī manda
 ta tua et testimonia tua custodiui**
Itē in corde meo abscondi eloq̄a

tua vt nō peccē tibi. **O**biātur au-
tem hic qz qd dicit: **M**anifesta-
ui nomē tuum: videt esse impos-
sibile cū eo qd ante petuit. **A**n-
te em petuit vt clarificaret nomen
p manifestacōez. **H**ic autē dicit
qz iā manifestauit. **S**i autē petit
qz manifestet tunc nō est mani-
festatū et sic dicit qz est maifestū
et nō manifestū que duo sūt im-
possibilia. **D**icendū est autē ad
hō qz manifestasse se dicit aposto-
lis petuit aut vt clarificaret mū-
do p orbē et vnū illorum est factū
et pteritū alterū autē est futurū
et vtrūqz horū pōt fieri. **A**dbuc au-
tē vterū? queitur q̄liter orat pro
apostolis. p̄destinati em sunt illi
sicut dictū est et sic oracōib? nō
indigēt. **A**dbuc autē **Joh. xvi.**
Non dico qz ego ro gabo pro vo-
bis prēm et modo orat pro eis et
sic videt sibi esse stran? **A**d hec
autē et huiusmōi dicendū est. **Q**z
orat pro apostol? vt dictū est qz
licet sint p̄destinati tamē vt dicit
Gregori? p̄destinati sūt vt iuuē-
tur oracōib? sanctorū et est exē-
plū gregori? qz licet p̄destinacōe
et pmissiōe firmatū sit qz in ysa-
ac nōdum esset semē abrahe. tū
deprecabatur ysaac p̄ vxoē sua eo
qz essz sterilis q̄ exaudiuit eū et de-
dit cōceptum rebecca. **Gen. xxv.**
Sic ego p̄destinati sunt vt p̄de-
stinatio eorū oracōib? sanctorū
adiuuet et sic etiā est hic. **Trib?**

ego de causis orat p̄ ipsis scz p̄de-
stinacōem ipsorū q̄tum ad salu-
tis effectuz adiuuādo p̄ exemplū
ad orādum erudiēdo et solacōez
aplis p̄ suū affectū ostensū imp-
ciēdo sic ergo orat p̄ aplis vt di-
ctū est. **(Et nūc cognouerūt)** **S**e-
cunda racō est q̄ sumit a merito
crediti sermōis. **D**icūtur autē in
hac racōe tria. **D**icit em qz mis-
terū fidei cognouerūt p̄ qd cogno-
uerūt et qualiter. dicit ergo. **E**t
nūc. **I**n hoc tēpe p̄sentis gracie
cognouerūt p̄ fidei cōsensuz (qz
ōmnia q̄ dedisti michi) substācia-
liter et etnalit me gnādo. **(A**bs-
te sūt) sicut ab autore dīme gnā-
ciōis mee. hoc est ei qd isti cogno-
uerūt vidēdo gloriā meā **Joh. p.**
Vidim? gloriā eius ac. **ii. pet. p.**
Nō inuēdas fabulas secuti anū-
ciām? vob dñi nostri ihu xpi vir-
tutē h̄ speculatoēs facti illi? m̄g-
nitudis. **A**ccipiēs ei a deo prē ho-
norē et claritatē voce delapsa ad
eū a maḡfica glā tu es fili? me?
dilect? **S**ic ergo cognouerūt qz
ōmnia q̄ dedisti michi in q̄bus cla-
rificari debeo abs te sūt sicut ab
autore. **P**er qd at cognouerūt sub-
dit (qz verba) mea de clarificā-
one mea et tua (q̄ dedisti michi)
ppalanda in mūdo (dedi eis) vt
fidelib? mīstris vñ gloriat apl's
p̄. **Thimo. i.** **F**idelē me existima-
uit ponēs i mīsteio. **p̄. Cor. iij.**
Sic nos existimet hō vt mīstros

xpi a dispensatores ministeriorum
 dei. **H**ic iam querit inter dispen-
 satores ut fidelis quis inueniatur
 qui enim depositum custodit hic est fi-
 delis. deinde tangit qualiter per hoc
 ad agnitionem fidei venerunt dicentes
 (Et ipsi acceperunt) probeno vobis
assensum (a) pro assensu verborum
(cognouerunt in eum) et indubi-
tate (qua te) pro generationem (exi-
 u) hoc enim totum erat verbi virtu-
 tem aduertendo. sic **Joh. viii.** nota-
 tur est. quod verbum christi virtute sua
 plus importat quam significationem
 et ideo dicit **Joh. viii.** Quare lo-
 quelam meam non cognoscitis ego
 enim a deo processi et **veni. iiii. Re. v.**
Naaman pro virtute operatur; co-
 gnoscens sermone dei in ore heli-
 za prophete dicit vere scio quod non sit
 deus in vniuersa terra nisi tuus deus
 israel (a) sic ex virtute sermone
 me vere filium tuum esse percipientes
 (crediderunt) pro fidei lumine (quod tu
 me misisti) in mundum et sic per virtu-
 tem verbi in effectu processionem et
 nam cognouerunt et cognoscetes
 illam crediderunt missionem tempora-
 lem ad sanctificandam creaturam
Joh. xi. Ego credidi quod tu es cri-
 stus filius dei viui qui in hunc mun-
 dum venisti (ego pro eis rogo) ter-
 tia ratio que sumit a merito virtutis
 digni enim sunt ut deseruent in bo-
 no. Et in hac ratione dicitur quatuor quod
 primum est discretio istorum a mundo
 qui in maligno positus est. secun-

dum qualiter a mundo sunt segrega-
 ti. tertium est qualiter dando patris fi-
 lio ipse ab ipso quod dedit non desti-
 tuit. quartum est qualiter notitia filii
 in hoc clarificat. dicit ergo: ego
 pro eis: ut omni virtute dignis: ro-
 go: interpellas apud te. **Deb. ix.**
Ingressus est in ipsum celum ut appa-
 reat nunc vultui dei pro nobis. **Rö.**
viii. **Ihs** christus qui mortuus est et
 resurrexit qui est ad dexteram patris
 qui etiam interpellat pro nobis (non pro
 mundo rogo) quia mundus huius
 mittitur pro affectu mundano cum vo-
 luntate permanendi. hic enim mundus
 non est dignus exauditione et contra
 orationem operatur. **Jac. iiii.** Qui
 voluit esse amicus huius mundi in-
 micus dei constituit. hoc contra est quod
 dicit **Matth. v.** Orate pro persecuti-
 bus et calumiantibus vos. propterea
 mundus magis indiget oratione
 quam apostoli. ergo pro mundo quam
 pro apostolis orare debuit. **Adhuc**
 in cruce pro mundanis orauit cum
 dixit. pater ignosce illis quod nesciunt
 quid faciunt. **Lu. xxiii.** **Ad hoc** di-
 cendum quod mundus quicquid modis su-
 mit. vno modo pro eo quod vere est mun-
 dus a mundicia dicitur in mente di-
 uina qui dicit mundus archetypus
 vnde **Boetius** in de solacione plibie.
Mundum mente gerens pulchrum
 pulcherrimum ipse. similique yma-
 gine formas. **Aliquando** dicitur
 mundus creatorum vniuersitas. **Jo.**
primo. **Mundus** pro ipsum factus est.

Aliqñ dicit mundus minor q̄ mi
crocosm? vocat homo scz cū mīe
riā penalitā? sic Jo. xvij. dicit hī
in mūdo sūt ego ad te venio Jo.
xvi. Exiui a patre et veni in mundum
q̄rto dicit mund? natu a cū mīe
ria et culpa et obstinacōe siue in
duracōe p̄. Jo. v. Tot? mūd? i
m ligno posūt? et p̄ illis nō vā
let orō. et sic dicit hic: nō p̄ mūdo
rogo: p̄. Jo. v. est p̄ctm̄ vsq; ad
mortē et nō dico vt p̄ eo rogz q̄s
p̄. Re. ij. Si in dei peccauit vir
q̄s orabit p̄ eo? (h̄ p̄ hīs q̄s de
disti michi) de mūdo p̄ gr̄ae tue
aposticōez. p̄ hanc em̄ a mundo
damnando sunt segregati et hoc
est q̄rituz Ro. viij. Quos p̄desti
nauit et presciuit cōformes fieri
p̄ magi filij sui b̄os et vocauit. q̄s
autē vocauit illos et magnifica
uit (q̄z tui sūt) p̄destinacōe eter
na Deu. xxxij. Q̄s sancti in ma
nu eius sūt Sap. xv. si peccaueri
m? tui sum? scientes magnitudi
nē tuā et si nō peccauerim? scim?
quī apud te sum? computati (et
mea om̄ia tua sunt) hic tercō tan
git qualif̄ pat̄ dādo filio eo q̄
dedit nō destituitur (et om̄ia tua
mea sunt) p̄ generacōem substā
cialē michi cōmunicata: et mea
tua sunt: p̄ inseparabilitatem s̄be
tibi v̄nita. Jo. x. Ego et pat̄ v̄nū
sumus Itē. xvi. Omnia quecūq;
habet pater mea sūt Item. vij.
Mea doctrina non est mea s̄ a?

qui misit me p̄ris (et clarificat?
sum in eis) quartū est qualiter
noticia filij in hoc clarificat. Q̄z
autē in p̄terito dicit se esse clari
catū in illis intelligit. q̄z s̄m gr̄a
cōez eternā s̄m quā ab et̄no pos
sedit claritatē in om̄ib? q̄ sūt pa
tris vel forte q̄z etiā s̄m hūanam
naturā clarificat? ē i noticia ap̄lo
rū q̄ viderāt eius gl̄az q̄ s̄m gei
ti a patre Q̄z autē iterata vice h̄ pa
trē petiuit in hīs clarificari qua
si nō dū sit sc̄m in noticia petiit fie
ri catholico ecclēe p̄ ap̄los ouertē
de sic in p̄cedentib? est determina
tū et hoc est q̄d dicit in hac racōe
(Et iam nō sū in mundo) hic iā
pit q̄rta racō q̄ sumit a racōe idi
geniē q̄z iam seruatore et guber
natore destituunt et hoc ē: Et iā
s̄ḡt nūc p̄p̄inquin̄ p̄nti in futuro
q̄z im̄inebat tēp? passiois de q̄
loquit sic iam facta sit p̄pter cer
titudinē. et iō dicit: iā nō sū in mū
do: auz eis p̄nc̄ia corpali Jo. xvi.
Relinquo mūdū et vado a patre
(et hī in mūdo sūt) patētes mor
tib? lupoz Mat. x. mitto vos sic
oues in medio lupoz Marc. vl.
Eūtes in mūdō vniūsz p̄dicare
euiā. om̄i crea: q̄z (et ego ad te ve
nio) Jo. xx. Ascēdo ad pat̄z meū
et pa. ve. deū meuz et de. ve. et iō so
lacō corpali p̄nc̄ie mee sūt desti
tuti Jo. xvi. vado ad eū q̄ me mi
sit J. xiiij. ego ad pat̄z vado et q̄d
cūq; pat̄z petieris ego faciam.

(pater sancte) positus ratioib? q
 bus exaudiendus est p eis: ponit
 oracōem **D**icuntur autē tria. scz i
 uocacō p̄ris. mod? peticōis a de
 claracō petiti **I**n uocacō notatur
 in hoc q dicit: pater sancte: a q
 dicit: p̄r: dicit p̄ter naturalis di
 lectōis affectū **J**oh. iij. pater di
 ligit filiū **Q**z autē dicit: s̄cte: idē
 est q fortis. ideo dicit qz fortis ē
 ad seruādum **R**ui. xxij. **C**uius
 fortitudo est sic rnocerotis (ser
 ua eos) custodiendo in bono a b̄
 (in nomine tuo) hoc est in noti
 cia tua vt p̄dicacō hanc p̄spere
 tur **P̄s.** **C**ōserua me dñe quomi
 am spēaui in te **Ysa.** xlix. **I**n um
 bra man? sue p̄terit me **Sap.** iij.
Iustoz anime in manu dei sunt
 a nō t̄get illos tor. ma. (q̄s de
 disti michi) p̄ fundamētis ecclē
 p̄ eos fundande. **p̄s.** **F**undamē
 ta eius in mōtib? s̄ctis. **S**i enī
 fundamēta dtererētur totū ruet
Lu. xxij. **E**go rogauī p̄ te vt non
 deficiat fides tua. (vt sint vnū)
 vnitatē fidei. cōcordie a pacis a di
 lectōis a doctrine **D**e vnitatē fidei
Eph. iij. vn? dñs vna fides vnū
 baptisma. **D**e cōcordia **Cant.** vi.
 vna est columba mea **D**e vnitatē
 te pacis. **p̄s.** **I**n pace in idip̄sū.
De vnitatē dilectōis **Actu.** iij.
Multitudinis credēcium erat cor
 vnū a aiavna **D**e vnitatē doctrine
p̄. Cor. p̄. **I**dip̄sū dicatis ōnes
 a nō sint in vobis scismata. **O**m

nia hec in s̄ctis facit vnitās spi
 ritus **Eph.** iij. **S**ollicite seruaē
 vnitatē spirit? in vinculo pacis
 sic ergo: sint vnū: (sicut a nos)
 sic similitudinē notat nō eq̄lita
 tem. qz sic dicit **O**ylan? pat a fi
 lius vnitatē habent substācie et
 cōsonācie voluntatis. s̄ apostoli
 nō p̄nt esse vnū nisi p̄ cōsonan
 ciā p̄. **Cor.** vi. **Q**ui adleret deo
 vn? spiritus ē. vel dicat q pater
 a filius a spiritus sc̄s nō tm vnū
 sunt substācialit a cōsonanciā
 volūtatis. s̄ etiā sunt quada? na
 tura vnū s̄m q natura dicit ex q̄
 pullulat pullulās. sic enī sūt vnū
 in virtute seminati verbi vt illd
 pullulet in cordibus audiēcium
 ap̄los a in hac virtute vniūtur
 eis apostoli qui ad idē seminādo
 opantur sic dicit p̄. **Cor.** iij. qui
 plātat a qui rigat vnū sunt **F**or
 te iste ē intellect? h̄alis sicut dicit
 tur rustici opus vniū a vnū fieri
 cū virtute nature semis qn ope
 rusticano semē germiat p̄. **Cor.**
 iij. **A**diutores xpi sum? dei agri
 cultura estis (Cū eē ap̄ eos)
 hic incipit ps que est de dep̄caā
 one in p̄seruādo a malo. habet
 autē tres p̄tes. i. quaz p̄ma ora
 cōis isti? tangit ric̄tatem. **I**n
 secūda autē obsecracōis modū a
 vtilitatē ibi: **N**ō rogo vt tollas
 eos de mundo: **I**n tercia autē s̄b
 iungit exaudiōis oportunitatez
 a cōgruitatem ibi: **D**icit tu me

missisti in mundū: p̄ma vero h̄az
s̄m̄ duas dep̄candi n̄c̄itates In
duas diuidit̄ dr̄as. vna ē q̄z ne
cesse est eos seruari a malo q̄ suo
exteriori desolant̄ seruato ē. alia
est q̄z necē est seruari eos q̄s mū
d̄? p̄seq̄tur et h̄ec inc̄ipit̄ ibi: ego
dedi eis sermōez tuū q̄c̄. In p̄ria
h̄az dicit̄ duo in quoz p̄mo dicit̄
q̄tum diligent̄ custodiuit̄ apo
stolos et credētes q̄d̄m̄ fuit̄ cum
eis in corpali p̄n̄cia. In secundo
ōndit̄ qualif̄ recedēs ab eis indi
gēt̄ p̄ris sapiēcia et custodia ibi:
Nūc̄ at̄ ad te v̄io In p̄mo dicit̄
tria. sc̄z circa custodia ostēdit̄ di
ligēcia et pietatē. circa serua cō
nem fidelitatē. circa custodie et ser
uacōis effectū ōndit̄ p̄fectū ip̄o
rū. dicit̄ ergo: Cum eēm cū eis: p̄
sencia corpali mortali (ego) ōm̄
diligēcia (seruabā eos) Cauens
eos a malo et a sc̄adal̄ q̄tum p̄
statu anialitatis eoz et infirmita
tis sufficiebat Ap̄c̄. iij. quia ser
uasti verbū paciēcie mee ego ser
uabo te ab t̄ra tēptacōis hoc pe
tim? Mat̄. vi. Et ne nos iducas
in tēptacōez. s̄ libera nos a ma
lo Ido Mat̄. xxij. Cōpat̄ur gal
line que infirmat̄ ad effectūz cu
stodie pulloz q̄ se p̄iculis expoit̄
p̄ pullis q̄ alis pullos colligit̄ et
p̄tegit̄ Quoc̄ies volui gregare
filios tuos quēadmodū gallina
congregat̄ pullos sub alis et no
luisti (in noīne tuo) Ecce pietas.

custodie. in noīne em̄ p̄ris serua
re est noticiā nomis d̄m̄ q̄ pat̄
est in eis custodire. h̄ac autē fili
us in eius verbis pl̄tauit̄ et miā
culis cōfirmavit̄ vt firmiter ser
uaretur. Ab hac seruacōe suoz
dicit̄ saluator̄ q̄z saluat̄ a pericu
lo et seruat̄ ne in p̄iculuꝝ inc̄dāt
Psal̄. Custodi me d̄ne vt pupil
lam oculi sub vmbra alarū tua
rum p̄tege me. Vsaie. xlix. Sub
vmbra man̄ sue p̄tegit̄ me hoc ē
in refrigerio sue p̄tedōis. h̄ue ser
uacōis. Cant̄. ij. Sub vmbra
illius quē desiderauerā sedi et fru
ctus illius dulcis gutturi meo.
(Quos dedisti michi) tangit̄ cu
stodie fidelitatem. Et ideo quos
dedisti michi homini in me credē
tes (custodiui) fideliter tāq̄ depo
sitiū apud me thesaur̄. p̄s. Ecce
nō dormitabit neq̄ dormiet qui
custodit̄ israhel. est autē seruacō
a malo. custodia autē in bono
cepto ne elabaf̄. iij. Regū. xx.
Ideo dicit̄ ad prelatos quibus
suos committit̄ Custodi virum
istum. quia si elapsus fuerit de
manibus tuis erit anima tua p̄
anima illius Custodit̄ enim su
os per seipsum. Job septimo. O
custos hominūz quare me posui
sti contrarium tibi et factus sum
michi metip̄i grauis? Custodit̄
per angelos Vsaie. lxij. Super
muros tuos constitui custodes.
tota die ac nocte non tacebunt.

Custodit p̄ p̄cepta legis Prou.
 iij. Custodi legem meam et custo
 diet te dilige eam et seruabit te.
 custodit nos p̄ nos ipsos. ij. p̄f.
 vlt. Custodite uosmetipsos ne i
 fipenciū errō seducti exidatis
 a p̄p̄a firmitate. Et nemo ex eis
perijt tangit hic effectus et p̄fectu
 p̄fuisse custodia et seruacōez. qz
 nemo ex eis datus michi a te pe
 rijt. m̄n̄ filius perdicōnis scz iu
 das de quo dicit math. xxvij. qz
 abijt et laqueo se suspēdit. Actū.
 p̄mo suspensus crepuit medius
 et diffusa sūt om̄ia viscera eius. h̄
 autē dicit filius perdicōnis. qz p̄
 p̄na uoluntate formauit se i for
 mā perdicōis p̄ perdicōem et seip̄m
 perdidit p̄ desperacōem de eo p̄sci
 tam. vt scriptura impleat̄ nō
 notatur p̄ adiunctōez causa final
 sicut sepe dictū est. h̄ adiunctiua
 p̄sciencie q̄ in ip̄s signat̄ ad eue
 tum sequentem ex im̄q̄ et p̄p̄ia iu
 de uoluntate et dyaboli suasionē
 Scriptura autē hec ē in p̄s. De
 us laudem meā ne taceris. Fiāt
 dies ei? pauca et ep̄atū ei? accipi
 at alter. sic dixit petrus. Actū. p̄.
 Sed obiāt de hoc qd̄ dicit Jo.
 vi. multa discipuloz abierunt re
 tro. h̄ ad hoc dicendū ē qz nullus
 retro abijt finaliter qui ex p̄de
 stinacōe patris filio datus fuit. h̄
 est ergo qd̄ dicit. Nunc at̄ ad te
uenio. Est autē racō quā hic po
 nit sumpta ex destitucōe custo

die quā habuerit in me: nūc au
 tē: imminēte iam passioe: ad te
 uenio: p̄ resurrectōez et ascēsiōez
 et triūphuz et redico ad te quos
 perdidisti in p̄mo p̄ntē. p̄s. Ascē
 dens in altū captiuā duxit capti
 uitatē dedit dona hominibz. Et h̄
loquor ad consolacōez ipsorū. in
mūdo in quo adhuc sū p̄ corpo
 ralem mōilitatē hui? p̄nciaz. vt
habeant gaudiū meuz. p̄p̄t qd̄
 ego paciar. Deb. xij. p̄posito fi
 bi gaudio sustinuit crucē. imple
tum quo ad effectū uersionis
 redemptoz. in semetip̄s hoc ē
 in fructu p̄dicacōis eoz. Ego dedi
 eis ac̄secūda est racō sup̄ta ex p̄
 secucōe qua p̄secūt̄ est eos mū
 dus. Dicit autē duo scz causas p̄
 secucōis et eā quā ad mundū ha
 bent dissimilitudinē. De p̄mo di
 cit. Ego dedi eis sermonē tuum
 et hoc est eis causa persecucōis
 Job. xxix. Ballabat super eos
 eloquiū meū. sermo autē iste da
 tus est eis vt thesaurus fidei de
 posito custodiēd? p̄ uerb. iij. Cu
 stodi eloq̄a mea i medio cordis
 tui. vita em̄ sunt custodiētibz. ea
 qz ergo: dedi eis sermonē tuum:
 ideo statim. et mund? eos odio ha
buit. ij. Thi. iij. Oēs qui pie vi
uere uolūt in xp̄o p̄secucōem pa
cientur. sermonē em̄ tuum p̄seq̄
 tur mund? plus q̄ eos. Luc. vi.
Beati eritis cū uos oderit hoies
et cum sepauerit uos et exprobr̄.

(qz nō sunt de mūdo) a hoc sūmo
tu? effiat qz se a mūdo qui ī ma
ligno positus est sepauerūt **Jo.**
xv. Si de mūdo fuissetis mūn
d? qd suum erat diligere. s; qz nō
estis de mūdo ideo odit vōs mūn
d? **Rec** est strariū quod an dcm
est quos dedisti michi de mūdo
qz hincinde aliter a alit sumitur
mūdo? pmo qm eos de mūdo crī
sto dedit tūc eos a mūdo separa
uit **Rō. p.** **D**egregatus in euan
geliū dei qd ante pmisserat p scū
ptuās sctas. segregatus ei nō
esset nisi a mūdo sepatus esset
Gal. pmo. qui me segregauit ex
vtero miris mee a vocauit p grāz
suā. hoc est a mūdi cupia sepa
uit (hic a ego nō sum de mūdo)
sicut nō dicit omīno est eq̄litas
signū qz xp̄s natus ē segregat?
ita qz nunq̄ fuit de hō mūdo **Apl**
aūt p sacrm regnacoīs sūt segre
gati ita qz aliqn de hoc mūdo fu
erūt **Tales** ergo qz custode sunt
destituti sū corpalem pnciam a
sunt in psecūcōe mūdi sunt a te
seruādi. **p̄s.** **Tibi** em̄ derelict? ē
pauper pupillo tu eris adiutor.
Joh. vij. **Nō** pōt mūdo? odisse
vōs me autē odit. qz ego testio
niū pbibeo de illo qz opa illi? ma
la sūt (**Nō** rogo) hęc ē forma pe
ticioīs simul a vtilitas. **Forma** at
peticioīs siue obsecratioīs a vtili
tas tangit in duob? scz in p̄hua
cōe a malo in affectu a a p̄serua

atione a malo in intellectu **De** pri
mo dicit duo. ostendit em̄ pmo
vtilitatē a subinfert obsecratioēz
dicit ergo: **Nō** rogo (vt tollas
eos de mūdo) sicut tulisti enoch
a nō inueniebat qz tulit illuz de
us a sicut tulisti helyā. **iiiij. Regū**
ij. **A**scēdit helyas per turbīnē in
celum **Pa. iiiij.** **R**aptus est ne
malicia mutaret intellectum illi
us. hoc ego modo nō rogo vt tol
las eos de mūdo. qz hoc nō eēt
vtile cum ip̄si sint tanq̄ semē fu
ture ecclesie. qz sicut dicit **Eccā.**
xliij. **Q**ui de illis nati sunt reliq̄
runt nomē narrādi laudes eoruz
Ysa. lx. **G**ermen plantacoīs mee
opus man? mee ad glorificandō
minim? erit in mille a puul? i gē
tem robustissimā **Ysa. iij.** **E**rit
germen dñi in magnificētia et
gloria a fruct? terre sublimis (h
vt serues eos) p grāciā p̄uemen
tem a subseq̄ntem (a malo) p̄cā
ne incidat illud in affectū qd af
fectum eoruz puertat **Deut. xxxij.**
Circūduxit eum a vocauit a custo
diuit q̄si pupillā oculi sui **Pa.**
deā o. **C**ustodiuit illuz ab inim
cis suis a a seductorib? tutauit
illum ac. a sc̄iz quoniam omni
melior ē sapia. bñ autem dico qz
serues eos a malo qz hō cōgruū ē
qz (de mūdo) maligno (nō sūt)
sagregate eos amore tuo de mū
do. **Galathas sexto** **M**ichi mun
dus crucifixus est a ego mūdo.

(fiat et ego) p similitudinē non
 per eq̄litate p naturam et assumē
 tem et assumptam (Nō sū de mū
 do) maligno **Joh. iij.** Qui de tra
 est de terra loq̄tur qui de celo ve
 nit sup oēs ē **Joh. xvij.** Regnū
 meū non ē de hoc mūdo (Sāctifi
 ca eos) for̄ obsecraōis est q̄tū
 ad p̄seruacōez ab errore ī intelle
 du et hoc est qd̄ dicit sanctifica h̄
 est firma eos (ī veritate) doctri
 ne et vite et fidei et iudicij. qz tunc
 error in eis locū nō habebit p̄s.
 Cōfirma hoc de? quod opatus
 es in nobis vel Sāctifica hoc est
 emūda corda eorū ut videant ve
 ritate. qz sanctificacō mūdācō ē
Matth. v. Beati mūdo corde qm̄
 ipsi deū videbunt Sic ergo pur
 gatis errorū tenebris in veritate
 sanctificant̄ prima. **Coz. p̄mo.**
 factus est nobis sanctificacō et
 iusticia et redempcō De veritate
 que ē reditudo sola mēte p̄cepti
 bilis dicit̄ in p̄s. p̄cipūz verbo
 nū tuorū veritas. verbū em̄ dei ē
 p̄cipūz om̄is veritatis cui quic
 qd̄ mensurat̄ rerum ē pro certo
 et falsitatis et erroris argui nō po
 test vnde qui se eloquio dei cōmē
 suravit dixit. **psaie. xxxvij.** Obse
 cro dñe memēto quomō ambu
 lauerim corā te in veritate et i cor
 de p̄fecto et qd̄ bonū est in oculis
 tuis fecerim sic ergo sāctifica eos
 in veritate (Sermo em̄ tu? veri
 tas est) q̄ ē reditudo cordis tui

que p̄ma est reditudo q̄ curua es
 se nō potest et ideo cōfirmatus in
 illo nullo errore deflectit p̄u. viij.
 Iusti sunt om̄es sermones mei et
 nō est in eis prauū quid atqz per
 uersū Sicut ei dicit **Crisostom?**
 Recta dogmata sanctificāt aiām
 (Sic tu me misisti) hic dat du
 as racōes exaudiēde oracōis vnā
 quidē sumptā ab ap̄lis et aliam
 sumptā ab opere redemptoris Ex
 pte autem ap̄loz est ista Quia
 sicut tu me misisti (in mūdū) ad
 reducendū ad te mūdū et sancti
 ficandū **Joh. iij.** Sic de? dilexit
 mūdū ut filiū suum v̄nigenitū
 daret ut om̄is qui ac̄ **Gal. iij.**
 Misit deus filiū suū in mūdū ut
 eos qui erant sub lege ac̄ (et ego
 eos) ad idem officiū vt vicarios
 meos (misi in mūdū) ad mūdūz
 ouertēdū **Matth. x.** Ecce ego mit
 to vos ac̄ **Luce. x.** Ite ecce ego
 mitto vos **Mar. c.** vltimo. ite in
 mūdū v̄niuersū p̄dicare euāge
 liū om̄i creature. hoc ē ergo p̄ma
 racō exaudiōis. qz ad vtile et pe
 riculosum eis in corpe mittunt̄
 et iō d̄ma indigēt custodia (Et
 ego p̄ eis sāctifico me ipsū) paz
 est em̄ qd̄ dicit Sāctifico cū tamē
 idē sit sensus. dicit em̄ **Crisosto
 m?** qz sicut antiquit? offerebāt
 sacrificia ad eoz sanctificacōem
 pro quib? offerebant̄ ita eciam
 xp̄us obtulit se ut sanctificaret
 suos et in hoc sanctificauit se pro

fuis nō q̄ de nō factō sanct? fier? sed q̄ sanct? offerebat vt nō s̄ctos s̄ctificat? **Heb. xiiij.** ilis vt s̄ctificaret p̄ suū s̄guinē popu lū extra portā passus ē: exeamus ergo ad eū impropriū eius portā **Heb. ix.** p̄ propriū sanguinē in troiuit semel in sancta eterna redempcōe inuēta. sicut em̄ d̄i p̄ria **Cor. p̄.** Q̄ fact? est nobis s̄ctificacō et iusticia et redēpcō (vt sint et ip̄s) credituri (s̄ctificati) id ē mundati et confirmati (i veritate) fidei et v̄bi dei q̄d mētes et corda s̄ctificat. Si em̄ emūdantur i consciēcia a pctō q̄tūm ad affcēi et illuminātur ab errorib? q̄tūz ad intellectū s̄m fidē et verbi eru dicōem tūc s̄ctificati sunt in veritate. **ij.** **Thi. ij.** si quis emūda uerit se ab istis erit vas in hono rem utile deo s̄ctificatū ad oē opus bonum patū p̄. **Thess. iij.** **D**iat vnusquisq; vas suū possidere in s̄ctificacōe et honore. n̄ in passione desiderij sicut et gētes que ignorāt deum. hoc ē ergo q̄d dicit in pte ista (nō p̄ eis autem tūi rogo) hic rogat p̄ eis q̄ credituri sunt p̄ ap̄los. **I**sta autē ps ecia diuidit in duas ptes ita q̄ in p̄ma pte credituros petit seruari in grā. In secūda autē poit racōem cōgruitatis q̄re sunt suā di ibi: **E**t ego claritatē meā quā dedisti michi dedi eis: tangit autē p̄mo tria sc̄z p̄ q̄b? rogat. q̄d

rogat et p̄pter q̄d rogat. **D**e p̄rio dicit: nō p̄ eis tūi rogo: qui sunt ecclēe fundamēta q̄uis p̄ncipaliter rogē p̄ eis **Luc. xxij.** **E**go rogavi p̄ te petre vt non deficiat fides tua et c̄. (h et) hoc ecia est (p̄ eis qui credituri sūt) p̄ totū orbē (p̄ verbū) p̄dicacōis (eorū i me) q̄ credēdo i me credunt in te. sic em̄ impletur scriptura. **D**ic vn guentūz in capite q̄d descēdit in bar. et c̄. **V**nguentū em̄ grē a me capite descēdit in ap̄los sic i bar. bam capiti adherētē et ab eis de scēdit in oēs puillos et magnos de ecclā sic in vestimētū et in orā vestimētū. In hac autē racōe ostē ditur q̄d dicit **Sap. vi.** q̄ puillum et magnū ipse fecit et eq̄lter est illi cura de oib? q̄tūz ad salutē ōniūm (vt ōnes vnū sint) ecce petatū. sint autē vnū vnitāte sensus et spūs et fidei et dilectōis. sic vocant in vnā sp̄e salutis **Eph. iij.** vnū corp? vn? spiritus sicut vocati estis in vnā sp̄e vocacōnis vestre. **D**icut tu pat̄ in me et ego in te) sum? vnū et ideo q̄ et eēcie vnitās et cōsensus et natūe facientis pullulare ecclāz est in p̄re et filio et ap̄li nō p̄nt imitari nisi duas vltias vnitates. iō sic denōt vnitātē similitudinis nō eq̄l tatis et hoc est q̄d dicit (vt et ip̄i i nob) vnitētib? eos (vnum sint) **Eph. iij.** vn? de? vn? p̄r oīz q̄ sūt p̄ oēs et p̄ oīa et in oib? nob. p̄s.

Ecce q̄ bonum et q̄ iocū dūm hīta
 re fratres in vñū. sic ergo in nob
 vīentib? ōnes vñū sint. p̄s. Iu
uēniēdo populos in vñū rē (vt
mund? totū credat) ouerfus p̄
dicaōne eoz (qz tu me misisti)
 sic em̄ ōnes vñuz erunt **Joh. xi.**
Ihesus morturus erat p̄ gente
 et nō tm̄ p̄ gente s̄ vt filios dei q̄
 dispersi erant congrega et in vñuz
Per hoc em̄ q̄ eundez ōnes me p̄
dicaūt teū et nō diuiduntur scis
matib? a seip̄s mūdus acāpit
fidez veritatis fidei. qz nō discors
sum a te: sed qz tu misisti me: vt
clartate nomis quo pat̄ es mū
do manifestare. Ps. Nō nobis
dñe nō nobis rē. hāc vnitatē p̄
fessus ē paul? .ij. Cor. xij. Nōne
eodem spū ambulauim? Nonne
eisdē vestigijs? Sed obiāt qd̄ i
diget x̄ps q̄ ita deuote et instanc
erat pro p̄destinatis cū ip̄e dicat
Joh. x. Non recipiet eos q̄sq̄ de
manu mea ego et pater vñum su
m? Sed ad hoc iam dudū re
spōsum ē ex dictis Aug? . et Gre
gorij q̄ ita p̄destinātū est q̄ p̄de
stinatio q̄tum ad effectum oioe
x̄pi et scōz adiuuet (et ego claita
tem) hic tāgitur exaudicōis ra
do. et dicuntur hic duo s̄m duas
raōnes. vna est q̄ claritatē quā
filius mūdo exhibuit et quā a pa
tre accepit apl̄s dedit et iō exau
diri debz p̄ eis. secūda autē sumi
tur a fructu exaudicōis. qz ex hoc

edificabit mund? ad fidem **Cl**
aritas autē quā filius accepit a pa
tre et dedit apostolis et est in mei
to et p̄mio In merito quidē ē tri
plex scz pt̄tis ad miracula faciē
da q̄bus inducātur homies ad
fidem sapiēcie ad documēta q̄b?
veritas fidei explicatur et firmet
p̄. Cor. p̄. Iudei signa petunt et
greci sapiēciam querūt Et claita
tem pt̄tis dedit Luce. ix. Dedit
eis pt̄tem sup̄ ōnia demonia et
vt languores curaret et p̄ hoc ha
bent pt̄cipacōez claritatis dñe
et iō. ij. Cor. iij. dicit apl̄s i apo
stolis et ministris noui testamē
ti eē hāc claritatez pl? q̄ in moy
se in quo claritas vult? apparu
it Exod. xxxij. sic dices Qz si mi
nistratio mortis lris deformata i
lapidib? fuit in gl̄a ita vt n̄ pos
sent intēdere filij israhel in faciez
moȳsi p̄pter gloriā vultus eius
q̄ euacuat quō non magis mini
steriū spūs erit in gl̄a. Nā si mi
nisteriū damnacōis in gl̄a ē ml̄
tomagis abundat ministeriū iu
sticie in gloria Nāz nec clarifica
tur qd̄ claruit in hac p̄pter excel
lentē gloriā Ex hoc patz q̄ sicut
deus clarificauit moȳsen dādo
sibi pt̄tem in ministerio veteis
testamēti qd̄ est ministeriū dā
nacōis et lre q̄ multo magis clai
ficauerit x̄ps dādo apostol̄ eis
pt̄tem in ministerio noui testa
menti qd̄ est ministeriū spirit?

et gratia quod nulla est claritas mox
si operata ad excellentem gloriam aplo
rum. Et de splendore huius potesta
tis parum infra nos omnes reuelata
facie gloriam domini specularis in eam
dem ymaginem transformamur tamquam
quod a claritate in claritatem tamquam
a dei spiritu et hoc est claritas potesta
tis. Est autem claritas sapientie
de qua dicitur Sapientia vi. Clara est et
numquam marcescit sapientia quam de
dit eis ad defensionem veritatis
Luca xxi. Dabo vobis os et sapien
tiam cui non potest resistere et contra omnia ad
uersarij vestri. Est tertia claritas in
splendore virtutis in opere Iuda
cum v. Qui diligunt te sicut sol in or
tu suo ita rutilent. sequitur autem
istas claritates claritas immortalita
tis in primo et hanc tangit gloria
primi. Cor. xv. alia claritas sol alia
lune alia claritas stellarum sic erit
resurrectio mortuorum. De hijs er
go omnibus dicit loquens Christus Et
ego ac si dicat. Congruum est au
diri me per eis orantem quia et ego de
di eis tamquam noui testamenti mi
nistris claritatem potestatis in fi
guris et sapientie in documentis. in
veritatis confirmatione et virtutis in
operis splendore et has claritates
dedi in re in specie autem dedi claritatem
immortalitatis in futura beatitudine
vbi in dispari claritate erit par
gaudium (quam dedi michi dedi
eis) dicit michi homini. quia per
vniuersum dedi michi potestatem

claritatis per sapientie et virtutis
impletionem dedisti in claritatem sapi
entie et virtutis. vnde Crisostomus dicit
Claritatem vocat eam que est per fi
gura et que est per documenta. et sic
dicit Iob. xij. Et clarificauit et ite
rum clarificabo. Quod enim dicit clari
ficauit intelligit quod Christum in se glori
ficauit. Quod autem dicit iterum clari
ficabo intelligit quod in apostolis ite
rum clarificabit (ut sint vniuersum) Ex
enim istius claritatis a filio recep
tione vniuersum sunt in spiritu inter se et ad
Christum cuius spiritus habet in eis ope
ratur claritates sicut in Re. ij. Re
quieuit spiritus helye super helyzeum
et in illo spiritu vniuersum sunt cum filio et
patre qui operantur in eis et nexus
vniuersum illarum claritatum et spiritus (sicut
et nos) pater et filius in nexu eius de
spiritus (vnum sumus) et tangit
modum istius vniuersum dicens (ego
in eis) per claritatis spiritum (et tu in
me) et per consequens etiam tu in eis per
eundem claritatis operatum spiritum.
(ut sic sint consummati in vniuersum)
quia tibi per spiritum potestatis et veri
tatis et bonitatis vniuersum. quia in te est
consummata omnis reductio vni
tatis. vnde Crisostomus. hoc est magna gloria
ut sint vniuersum et in figuris maior gloria
est. sicut enim et deum ammiramus quoniam non
est contentio atque discordia apud
naturam illam et maxima est gloria ita
huius hinc efficiuntur clari. Cant. vi.
vna est cor meum pfecta mea. pro enim et
filius vniuersum et mansionem apud eius

faciunt sicut dicit Job. xiiij. Si
 aut palmes manet in vite patris
 grē et sapientiē succū trahēs. et si
 aut dicit Job. xiiij. Pater in me
 manēs ipse facit opa. ita pater in
 filio in eis manēs ipse opea facit
 et sic pfiatur vinitas dei et eorum
 et descendit vnguentū a capite in
 barbā et in vestimētū et in orā ve
 stimenti. Col. iij. Ante omnia mu
 tuā in vobis caritatē habētes quō
 est vinculū pfectōnis (vt agno
 scat mūd?) hic est fructus huius
 date claritatis. quia p hanc clari
 tem datā iphis rogo te: vt cogno
 scat mūdus: hoc est omnis homo.
 quia ppter illū mūd? fact? est Mar.
 vlti. p dicate euangeliū omni crea
 ture. Eph. iij. Michi at omni san
 ctōz minimo data ē grātia hęc p
 dicaē in gētibus inuestigabiles
 diuicias xpī et illuminatōnes sctōs
 qd sit dispensatio sacramenti
 absconditi a seculis in deo et sic cla
 ritas data eis omnes illuminat et sic
 cognoscat mūd? (quod tu me misisti
 et ego a te missus eandem
 claritatē a te accepi nec in princi
 pe demoniorū aliquid opatus sū
 et sic spūs claritatis arguet mun
 dum de pctō infidelitatis (et) ite
 nū mund? cognoscat quod tu (dilexi
 sti eos) fundēdo in eos claritatē
 spm (sic et me dilexisti) hoc ē ad
 quod me dilexisti hoc est ad mū
 di illuminatiōez. sic me misisti et
 tā lucem que illūinat omnes homi

nem veniētem in hunc mundus
 Sap. vij. p natiōes in animas
 sanctas se trāffert amicos dei et p
 phetas constituit neminē diligit
 de? nisi qui cū sapientiā inbitat.
 hoc est ergo quō dicit (Pater quō
 dedisti michi) hic in vltia istius
 capituli pte suis in glā pctit xps
 btitudinē siue btificatiōem. et tā
 gūtur hic duo scz pctiō oracōis
 et ratio exaudiōis ibi: pater iu
 ste mund? te nō cognouit. In p
 mo hōz dicitur quōqz. scz quē ro
 gat: pro quibus rogat. quid. quā
 liter et hōrum causa. De pmo dicit
 Pater cui? nomē dulcē inuoca
 tur cū fiducia impetrādi nomiā
 deuote requirit. De pmo p. pct.
 ij. si tū gustastis quā dulcē est
 dñs De secūdo Lu. xi. si vos cum
 fitis mali nostis bona data dare
 filiis vris: quāto magis pater ve
 ster de celis dabit spm bonum pe
 tentib? se De tercio dicit Ysaie
 lxiiij. Nunc dñe pater nŕ es tu
 nos vero lutū et tu fictor noster et
 opa manum tuarū omnes nos ne
 irascaris dñe satis: quos dedisti
 michi: de thesauro eterne pdesti
 natiōis tue Job. xvij. Tui erāt et
 michi eos dedisti (volo vt vbi
 ego sū) in gloria btitudinis in
 equalitate tua sūm dicitatē et in po
 ciōnib? bonis tuis sūm hūanitatē
 (et illi sint) Et quod hoc par est quod
 eēt mali et miseri sunt vbi sū ego
 et vbi cūqz sū iō addit (mecum)

vt notet societas in fruendo. qz b
qz dicit meū notat in xpo princā
palitatē. h in ipsis notat associa
cōnis in voluto cōformacōem. vñ
Aug? - Esse cū illo magnū bonū
est. nā miser eē nō pnt nisi vbi
ille est q̄ vbiqz est. bti vero sunt
cū illo q̄ fruendo illi adherent
hoc est ergo petitū. Sed obiāt
de hoc quod dicit apostol? p̄ma
Thimo. vlt. Lucem inhabitat iac
cessibile. in luce autē inaccessibi
li nulla creatura eē potest ergo n̄
possunt secū eē vbi ip̄e ē. Ad hoc
autē dicendū qz inaccessibilis ē
que soli dō est accessibilis. in il
la xps inhabitat s̄m deitatē. no
bis autē iaccessibilis. nō simplici
ter inaccessibilis. quā xps inha
bitat s̄m humanitatē. qz ipse al
tor om̄i creatura. et post hoc btissi
ma virgo. Deinde homines assu
mūt s̄m claros angelorū et in
hac luce assumit nos secū et ideo i
cōmuni dicit: **Volo vt vbi sum
ego et illi sint meū** **Joh. xij.** vbi
sum ego illic sit et minister me?
(vt videant claritatē meā. rē) di
cit modū qualis vult vt sint secū
scz vt videāt claritates sue btitu
dinis quā nemo potest videre ni
si gaudeat vt dicit **Aug?** - **Eccl.**
xlij. Dulcitudinē candoris ei?
oculus ammirabitur **Apoc. xxi.** ci
uitas illa nō eget sole et luna vt
luceant in ea. nam claritas dei il
luminabit eaz et lucerna eius ag

mus **Di** queratur qualiter ocul?
sustinebit hanc claritatē. **Dicen**
dum qz hec questio stulta est. spi
ritualis enim oculus non pōt cor
rumpi aliqua excellētia clara
tis corpalis quia gloria immor
talitatis cōfortabitur ita qz rum
pi non potest **Eccl. xlij.** **Species**
celi gloria stellaz mundū illumi
nās in altissimis dñs **Causā** au
tem ad om̄ia hec inducentē dicit
(qz dilexisti me) dilectōe eēcia
li et psonali (ate mundi cōstitutio
nem) et ideo om̄em claritatem in
me trāsfudisti. **p̄s.** In splendori
bus sanctorū ex vtero ante lucife
rū genui te. ideo dicit hic candor
lucis eterne. qz lux de celo patre
resplendet **Heb. p̄.** Qui cum sit
splendor glorie et figura substan
cie eius hęc totū ei sibi dedit per
gratōez eternā que sicut seip̄m
dilexit (patre iuste) hic tangun
tur racōes peticōis. tanguntur au
tē hic qāqz. quoz p̄mū ē necitas
ex pte mūdi. secūdu at fons cog
cōis ex pte filij dei q̄ p̄mū i
p̄na
tor est mūdi. terciū est deriuatio
lucis a xpo in aplos orb̄ futuros
illuminatoēs. q̄rtū at illūiacō ab
aplis i mundū p̄pagata. q̄ntū at
ex h̄ dilectōe dei ad om̄em racōnālē
creaturā om̄sa. dicit ergo p̄r iuste:
hoc qd̄ dico iuste pōt eē nomē v̄l
aduerbiū. si est nomē tunc legit̄
sic: pat̄ iuste hoc est qui iust? es.
qz vniūqz retribuis p̄ meritis

Psal. **Iust?** est dñs et iusticias dilexit eq̄tatem vidit vult? eius si est aduerbiū tunc dicit racōnē quare mund? eum nō cognouit. et sunt due racōes. vna quidē qz de noticia pcepta grās nō egerūt. **Rō. p.** Qui cū cognouissent deuz nō sicut deum glorificauerūt aut grās egerunt. h̄ euanuerūt in cogitacōib? suis dicētes em̄ se eē sapiētes stulti facti sunt. secūda racō fuit qz hūma cognicōe mundus dignus nō fuit. **Et** hęc indignitas tangitur **Joh. p.** In mūdo erat et mund? p̄p̄sū factus est et mūdus eum nō cognouit. hęc est cognoscere noluit. iuste autē factum sic est qz (mūdus te non cognouit) **Et** ideo sic a te pio et magnifico illuminatore mund? illuminari nō debuit et hęc est necessitas q̄ exposcit vt tu p̄ ap̄los de veritate tua mūdum illumies cognicōe et ideo seq̄tur de fonte illuminationis (ego autē cognouite) **Math. xi.** Nemo nouit filiū nisi pater et nemo prēm nouit nisi filius et cui voluerit filius reuelare et sic ergo sū noticię tue fōs immūdo **Joh. p.** **V**nigenit? fili? qui est in sinu pr̄is ip̄enarravit et ideo habeo ppagare i alios noticiā tuam **Eccā. p.** **F**ons sapiēcie verbum pr̄is in excelsis (et h̄ij cognouerūt) **Ecce** causalis lucis in eos q̄ d? mūdū illuminaē cōicacō et h̄ij: me reuelante: cognouerūt:

(qz tu me misisti) vt eē lumen fidei in toto mundo **Lu. ij.** **L**umē ad reuelacōem gēciū et. **Ysaie. xlix.** **D**edi te in lucē gēciū vt sis sal? mea vsqz ad vltimū tre (et) sic in me (notuz feci eis nomē tuum) sicut nomē paternitatis tue noscūt in me. **Joh. xiiij.** **Q**ui videt me videt et prēm meū. cognouerūt ergo te me erudiēte. notuz autē factum ē nomē tuum me v̄tute tua opante. p̄ opera em̄ probatur qz tu es in me et sic inscripsi eis nomē tuū et confirmavi **Apo. iij.** **D**escribam sup eum nomē meum et nomē ciuitatis noue iherosolym (Et notū faciā) per sp̄itū quē a te eis mittā vt sic p̄ eos toti mūdo notuz fiat **Qui. vi.** **I**psi inuocabunt nomē meū sup filios isrl̄ ego autē b̄ndicam eis et sic crescit noticia nomis tui ex me in eos et ex eis in totum mūdū **Prouib. iij.** **V**ermita iusti quasi lux splēdens et cresces vsqz in p̄fectuz diem **Aug?** pater dedit filiū mūdum in p̄cium redēp̄cōis. sp̄m̄ sanctum in pignus adop̄cōis. seip̄z in hereditatē b̄titudinis. hęc est ergo qd̄ dicit (vt dilectō) quē ē causa om̄ium istoz (qua me dixisti) vt eē p̄cium redēp̄cōis. **Ysa. lxiij.** **I**n dilectōe sua et indulgēcia sua ip̄se redēmit eos et portauit et laauit cūctis dieb? **Rō. viij.** **E**cā p̄prio filio suo nō peperat de? h̄ pro nobis oib? tradidit

illū. hęc ergo dilectō (fit in ipſ) qz ex hac dilectōe ōma faciēt et ſufferēt q̄ p̄tinent ad mūdi illū nacōez (q̄ ego in ipſis) ſic mane am ne me in hac pte obliuiſcāt
p. Job. iij. In hoc cognouim? qm̄ in ipſo manem? q̄ ipſe in nobis qm̄ de ſpū ſuo dedit nobis. ſic igit cōpleta eſt oꝛo domini.

Capi. decimū octauū.
H Ec cū dixiſſet ih̄us egreſſus ē q̄c. **H**ic incipit ſe cūda ps illi? p̄tis in qua agit de uerbi ſanctificacōe. poſt q̄ uero ſanctificauit uerbo erudicōis q̄ ſuffragio oracōis tangit ſanctificacōez p̄ paſſionē q̄ ſanguinē. diuidit autē hęc ps in quatuor ptes. **I**n quaruz prima agit de xp̄i captiuitate. **I**n ſecūda de condemnacōe ibi: **A**dduxerūt eū ad ānam p̄mū. **I**n tercia autē agit de ſua paſſione ibi: ſuſceperūt at̄ ih̄eſū. **I**n quarta autē agit de ſe pulture d̄dicōe ibi: **P**t? hęc roga uit p̄latū q̄c. **I**n p̄ma h̄arū tria determinātur ſc̄z q̄ p̄dicōſa fuit captiuitas q̄ q̄ fuit uolūtaria ibi **I**h̄s autē ſciens que uētura erāt ſup eū: **t**ercō tangit q̄ fuit ignōi moſa q̄ maliōſa ibi: **C**ohors eſgo q̄ tribun? **I**n p̄ma h̄arū ad huc duo ſūt ſc̄z xp̄i aduent? ad locū cognitū p̄ditori q̄ qualis p̄ditor uenit ad locū illum ibi: **J**udas ergo q̄c. **I**n p̄mo h̄orū dicit tria **I**n quoz p̄mo ſtīnuat d̄cā

dicendis d̄cēs: **C**ū hęc dixiſſet ih̄e ſus: ad diſciploꝝ cōſūcōez: egreſſus ē: de loco ubi cōſtabat apoſtolos ſiue diſciplos (trās torrētē cædron) locus eſt quē trāſiuit q̄ iſtud eſt ſecūduz inter tria ſc̄z loci deſcripcō in quo capt? fuit. **A**t tēde autē q̄ ſic dicit **A**ug? de cōcordia euāgeliztarū nō ſtīnuē poſt oracōem exiuit. ſ; poſt ante facta eſt cōtencō inter diſciplos quis eorum uideretur eſſe maior ſicut dicit **Lu. xxiij.** ſed hęc ioh̄anes p̄terijt qz uidit q̄ lucas hęc plene poſuit. dicit ergo q̄ egreſſus eſt extra ciuitatem p̄pter tres cauſas ſc̄z ut nos egreſſuros de mundi habitacōe ſignaret quādo nos ſac̄ficiū deo offerre uolū? **E**xo. v. **I**bi m? uiam triū dieruz in ſolitudine ad ſac̄rificandum deo noſtro. **S**ecūda ut tumultū hominū fugere docerz tēpe oracōis q̄ qm̄ familiaria auz noſtris tractare uellem? **T**ren. iij. **V**ede bit ſolitari? q̄ tacebit q̄ le. ſe. ſup ſe. **O**zee. ij. **A**dducam eam in ſolitudinem q̄ loquar ad cor eius. **T**ercia cauſa eſt ut in loco ſigrz q̄ ſolus ip̄e mundi ſac̄ficiū eēt **Y**ſa. lxiij. **T**orcular calcaui ſol? q̄ de gētib? n̄ ē uir meū: trās torrētē: ubi fuit torrētis decurſus q̄ ſigrz uia paſſiōis quā xp̄s tunc trāſeūdo uoluit pambulare. **p̄s.** **D**e torrētē in uia bibit p̄pt̄ea exaltabit caput q̄ bene dicit torrēs